

føre til en lykkelig Løsning af dette overordentlig vanskelige Forhold, og det skulde glæde mig meget, om det gjorde det. Men som sagt, jeg vil ikke blive forbavset, dersom det ikke lykkes, og saa staar Rigsdagen atter for i Løbet af smaa 4 eller rettere kun 3 Uger i Oktober Maaned at skulle behandle Forholdet paa Grundlag af en Kommissionsbetænkning, som det jo er Meningen at bygge Lovforslaget paa. Jeg havde den Tro, at den høje Regering med de til dens Raadighed staaende Organer i Løbet af et Par Maaneder kunde have faaet formuleret et Forslag, som Rigsdagen saa kunde have behandlet i denne Samling, saa man kunde have begyndt at administrere paa et nyt Grundlag fra Oktober Kvartals Begyndelse. Men det er jo ikke lykkedes, og saa maa vi vel vente og se, hvad denne Kommission kan frembringe.

Af Folketingets Betænkning ser jeg, at det er Meningen, at naar Kommissionen er færdig og der er indhentet Udtalelser fra Tilsynsraadet for Centralarbejdsanvisningskontoret, skal Sagen forelægges Arbejdsløshedsnævnet til Erklæring. I Anledning af dette ønsker jeg at fremhæve, at det er selvfølgelig og naturligt, at Arbejdsløshedsinspektøren faar Sæde i Kommissionen, men desforuden er der foreslaaet 3 Repræsentanter for Arbejdsløshedskasserne, og dersom disse Repræsentanter bliver identiske med de Repræsentanter for Kasserne, der har Sæde i Nævnet, vil paa Forhaand over $\frac{1}{3}$ af Nævnets Medlemmer være bundne ved denne Kommissions Betænkning, og saa vil selvsagt Arbejdsløshedsnævnets Erklæring over den maaske faa en mindre Værdi, end dersom ingen af Arbejdsløshedsnævnets Medlemmer er Medlemmer af Kommissionen, men den er sammensat af andre Folk; saa kommer Betænkningen under Nævnets Overvejelse, uden at nogen af dettes Medlemmer paa Forhaand har engageret sig i Sagen.

Der er som nævnt nogle Punkter, som mine Meningsfæller og jeg kunde ønske at faa drøftet og se paa, inden Sagen forlader dette høje Ting, og der er ogsaa Spørgsmaal, som vi gerne vilde have Lov at rette til den højtærede Indenrigsminister, men som jeg tror, vi bedre kan tale om indenfor et Udvalg end drøfte her i det høje Ting. Med disse Ord skal jeg erklære os rede til ogsaa at medvirke til, at Lovforslaget kan blive fremmet hurtigst muligt igennem en kort Udvalgsbehandling.

Martin Olsen: Det foreliggende Lovforslag er jo let overskueligt. Det har kun 2 smaa Paragraffer, hvoraf den første blot angaar Forlængelse af Lovens Varighed og en Bestemmelse om, at Karenstiden for arbejdsløse, der indtræder i en Kasse, skal være 2 Maaneder i Stedet for 1 Maaned, og dertil er der saa kommet den nye Bestemmelse om en Kommission, som det ærede Medlem (Tvede), der nu talte, sagde en Del om. Jeg synes derfor, Lovforslaget er ganske let overskueligt, og det forekommer ikke mig, at der vil være stor Anledning til at opholde sig meget derved, idet vi allesammen i denne Sal er repræsenterede rigtig godt i Folketinget, og i Folketinget er Sagen behandlet i fuld Enighed; der fremkom en enstemmig Indstilling fra Folketingets Udvalg, som blev enstemmigt vedtaget af Folketinget, saa vidt jeg da ved, saa jeg synes, at vi havde kunnet tage Lovforslaget til Efterretning og give vor Tilslutning til det. Det er jo ikke blevet Tilfældet; men jeg maa sige, at jeg blev noget forbavset over de Bemærkninger, som den sidste Taler gjorde med Hensyn til sin Stilling i Nævnet. Jeg har ikke faaet det Indtryk, at han havde en saa stærk Modvillie mod at gaa til denne Forlængelse. Det var mit Indtryk i Nævnet, som jeg ogsaa har den Ære at være Medlem af, at vi alle var enige om, at der ikke var andet at gøre; vi stod der og skulde have en Forlængelse af Loven, fordi der ikke var Tid til at fremskaffe et nyt Lovforslag. Tanken om en Kommission blev antydnet i Nævnet af Inspektøren, og den vandt for saa vidt Tilslutning der og har ogsaa vundet Tilslutning i Folketinget og sandsynligvis ogsaa her. Naar jeg havde nogen Betænkelighed ved den Kommission, der er foreslaaet, er det ikke med Hensyn til dette, at Sagen henvises til Kommissionen; jeg tror, det er godt, at dette Arbejde fordeles paa forskellige Hænder, ikke mindst fordi der, som ogsaa det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard) anførte, gaar sære Rygter og Frasaagn om, at der foregaar mange Misligheder. Nu skal man være varsom med at tage alle disse Ting for gode, de skrives meget ofte, i Reglen, kan jeg godt sige, ganske overfladisk. Jeg har gjort mig den Ulejlighed at læse to lange Artikler i et Ugeskrift, som med god Villie har søgt at fremhæve alle de Tilfælde, som kunde tænkes. Det kan være, at enkelte af dem var rigtige, men de fleste af dem var ikke rigtige, navnlig da Artiklerne er byggede